

USKON PERUSTUS

Matt. 16:1-4

1. Fariseuksia ja saddukeuksia tuli Jeesuksen luo. He halusivat panna hänet koetukselle ja pyysivät häntä näyttämään heille merkin taivaasta.
2. Hän vastasi heille: "Kun ilta tulee, te sanotte: 'Tulee selkeä ilma, sillä taivas ruskottaa',
3. ja aamulla: 'Tänään tulee rajuilma, sillä taivas ruskottaa ja on synkkää'. Taivaan näköä to osaatte arvioida, mutta aikojen merkkejä ette osaa.
4. Tämä paha ja avionriikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta kuin Joonaan merkki." Hän jätti heidät ja meni pois.

Mihin uskosi nojaa?

Sunnuntaimme aihe on uskon perustus. Jokaisten ihmisen elämää määrää se, mihin hän uskoo, mitä hän toivoo ja mitä siksi tavoittelee. Jos uskot itseesi, elät itseäsi varten. Jos uskot Jeesukseen, elät Häntä varten. Meidän käytöksemme ja tavoitteemme määrää uskomme ja vakuuttuneisuutemme kohde ja sisältö. Siksi on äärimmäisen tärkeitä kysyä, millä perusteella uskot sen, mitä uskot. Mihin uskosi oikein nojaa?

Maaginen usko

On paljon kyllä niitä ihmisiä, joiden uskolla ei ole mitään muuta perustaa kuin se, että he haluavat uskoa jotain. Usein tällaiset ihmiset vetoavat siihen, että kun oikein uskoo asiaansa, niin mahdollonkin tulee mahdolliseksi. Tällainen usko ei kuitenkaan ole kristillistä uskoa. Se on maagista uskoa. Magiahan on eräs syvällä jokaisessa ihmisessä asuva synnin muoto. Siinä on kysymys siitä, että yritetään uskonnollisilla keinoilla vaikuttaa niin Jumalaan, että saamme Hänet tekemään oman mielemme mukaan. Toivomusmagia on jokaiselle meille lapsuudesta tuttua. Kun oikein vahvasti toivoit jotain, olit lähes täysin varma siitä, että se myös Sinulle tapahtuu. Uskova kristittykin voi langeta huomaamattaan maagisen uskon syntiin.

Muistan lukiovuosiltani uskoontuloni vuotta paria uskoontuloni jälkeen tilanteen, jossa olin omantunnon syytösten ja muiden asioiden taakoittama. Polvistuin aamulla vuoteeni viereen, luin Raamattua ja rukoilin. Vuodatin koko sydämeni ahdistuksen Herralle, tunnustin sydämeni synnit ja pyysin armoa. Hän vastasi välittömästi laskemalla sydämeeni tuoreen tunnon Hänen armonsa ja hyvyytensä suuruudesta. Suuresti iloiten ja kiitollisena lähdin kouluun.

Pari kolme viikkoa myöhemmin olin jälleen aamulla varsin synkällä mielellä ja taakoitettu. Muistin tuon aikaisemman kokemukseni, asetuin jälleen polvilleni, avasin Raamatun samasta kohdasta ja rukoilin samoin sanoin kuin edelliselläkin kerralla. Mutta mitään vastausta ei kuulunut. Jouduin lähtemään apealla mielellä kouluun.

Pian tajusin kuitenkin, mikä ratkaiseva ero oli ensimmäisen rukouksen ja jälkimmäisen välillä. Edellinen oli ollut sydämen vilpittäminen ja avointa vuodattamista Herralle, persoonallista Herran kohtaamista. Jälkimmäinen oli taas toisaalta yritystä tilanteen järjestämisellä vaikuttaa omiin tunteisiini ja toisaalta aitoa magiaa. Yritin manipuloida Jumalaa tekemään sen, minkä Hän oli edellisellä kerralla tehnyt armossaan.

Jumala ei kertakaikkiaan suostu uskovienkaan hyväksikäytettäväksi. Hän on Herra ja Hän päättää itse, mitä Hän tekee. Aito uskon rukous ei ole yritystä taivuttaa Jumalaa omaan tahtoon, vaan päin vastoin se on oman sydämen taivuttamista Herran tahtoon.

Usko omaan uskoon

Eräs tämän ajan salakavalimpia harhoja on menestyksen teologia. Vaikka se edustaa kaikkialle länsimaihin levinnyttä uususkonnollisuutta, se leviää lähes huomaamatta nimen omaan vilpittömien Raamattuunsa uskovien kristittyjen pariin. Harhassa vedotaan Jeesuksen antamiin lupauksiin siitä, että mitä ikinä me Hänen nimessään pyydämme Isältä me saamme sen, kunhan se tapahtuu uskossa ollenkaan epäilemättä. Tämä Jeesuksen opetus tulkitaan tarkoittamaan sitä, että uskovan tulee päästä sellaiseen mielentilaan, että hän on 100%:n vakuuttunut saavansa sen, mitä Herralta pyytää. Kun hän saavuttaa tällaisen uskon varmuuden, niin mikään ei ole enää hänelle mahdotonta. Äärimmillään tämä harha opettaa, että ihminen kykenee täsmälleen samaan kuin Jumala, kunhan vain uskoo yhtä varmasti kuin Jumalakin. Jumalankin kyky toimia perustuu Hänen uskonsa suuruuteen.

Mutta itse asiassa tällaisen uskonnollisuuden Jumalaksi muuttuukin usko eikä suinkaan Taivaallinen Isämme ja Herra Jeesus Kristus. Mutta usko omaan uskoonsa on itse asiassa uskoa omaan itseensä ja kauheinta ylpeyttä, mitä voi ajatella.

Jeesuksen nimessä rukoileminen

Jeesus puhui noissa väärin tulkituissa jakeissa omassa nimessään rukoilemisesta. Hänen nimensähän on Vapahtaja ja Herra. Jos ja kun rukoilet Hänen nimessään, ensimmäiseksi joudut tunnustamaan itsesi sellaiseksi syntiseksi ja avuttomaksi ihmiseksi, joka kaiken aikaa tarvitsee Jeesusta Vapahtajakseen. Lapsen avuton pyyntö Isän puoleen, joka on väkevä, on uskon rukousta. Toiseksi Jeesuksen nimi on Herra. Et voi rukoilla Jeesuksen nimessä, ellet tunnusta Jeesusta siksi, joka päättää asian. Siksi uskon rukous pyytää vain sitä, mikä on Jumalan tahdon mukaista. Usko jättää myös tavan ja ajan, jona Herra vastaa kokonaan Hänen hyviin ja suuriin käsiinsä. Uskon rukouksessa on siis kysymys henkilökohtaisesta keskustelusta ja riippuvuussuhteesta suuren ja ihmeellisen Vapahtajan ja Herran kanssa. Tärkeämpää kuin se, mitä rukousvastauksina kenties saamme, on itse rukous eli se, että saamme olla yhteydessä Hänen kanssaan, avata sydämemme Hänelle ja kuulla, mitä Hän meille puhuu.

Usko tunteiden varassa

Koska uskossa on ensi sijassa kysymys kahden persoonan välisestä suhteesta, se ei voi kestää millään muulla kuin totuudellisuuden pohjalla. Elämän todellisuutta ei kestä usko, jonka uskon kohde ja perusta on valheellinen. Moni perustaa oman uskonsa lähes pelkästään tunnelmiinsa ja kokemuksiinsa. Niin kauan kuin tunnelmailmasto saadaan pysymään toivottuna jaksetaan uskoa, mutta kun tunteet ovat poissa, masennutaan ja joudutaan epäuskon syövereihin.

Kristillinen usko ei perustu toiveisiin eikä hyviin tunnelmiin, vaan Jeesuksen tekoihin ja sanoihin. Usko merkitsee Jeesuksen sanojen ja lupauksen vastaanottamista ja niihin turvautumista silloinkin kun inhimilliset toiveet ja tunteet puhuisivat sitä vastaan. Usko ottaa Jeesuksen sanan vastaan totuutena silloinkin, kun se ei kykene ymmärtämään Jumalan ajatuksia ja tekoja. Usko valitsee siis pitäytymisen Jumalan Sanan totuuteen ja hylkää valheena jokaisen ajatuksen, mieliteon, toiveen ja tunnetilan, jotka sotivat Raamatun selkeää Sanaa vastaan. Usko on selkeää asettumista Jeesuksen tekojen ja sanojen varaan. Uskon suuruus ei ole vakuuttuneisuuden suuruutta tai tunteiden voimakkuutta, vaan uskon kohteen Jeesuksen syvempää persoonallista tuntemista.

Merkki uskolle

Moni haluaisi rakentaa uskonsa erilaisten Jumalan antamien merkkien varaan. Tämän päivän lyhyessä evankeliumitekstissämme Jeesus selvittää, millaiseen merkkiin usko voi ja saa tarttua ja millaisten varassa se ei kestä..

Fariseukset ja saddukeukset tulevat esittämään Jeesukselle vaatimuksen. Näytä meille merkki taivaasta! Vaikka heidän pyyntönsä nousi epäuskoisesta ja jopa Jeesusta kiusavasta sydämestä, itse kysymyksen asettelu oli oikea: Mikä on se taivaallinen merkki, jonka perusteella ihminen voi tietää olevansa uskossa ja johon uskonsa voisi ikään kuin ripustaa? Minä Raamatullisen totuuden varassa sitten viime kädessä voin uskoani testata?

Jeesus vastasi heidän kysymykseensä, vaikka joutuikin sitä ennen osoittamaan kysyjien sydämensä valheellisuuden. Jos teet kysymyksesi väärällä ja epärehellisellä asenteella, oikeatkaan vastaukset eivät sinulle kelpaa eikä niistä ole sinulle mitään hyötyä. Jeesuksen vastaus kysyjille oli kuitenkin riittävä ja oikea. Tekstin lopuksi todetaan, että Jeesus jätti kysyjät ja meni pois. Jeesus hylkäsi kysyjät, jotka eivät suostuneet ottamaan vastaan sitä, merkkiä, joka olisi heille avannut uskon oven.

Jos vasta etsit uskoa, niin muista, että Sinä et voi asettaa ehtoja Jumalalle. Et voi vaatia sitä ja tätä tapahtuvaksi uskon edellytyksenä. Jeesus sanelee ehdot. Kun hän antaa Sinulle sen mitan ja merkin, josta voit löytää tienviitan uskon yhteyteen Hänen kanssaan, sinun on suostuttava niihin. Herra ei vastaa myöskään niille, jotka esittävät kysymyksiään vain teoreettista uteliaisuudesta käsin haluamatta panna saamiaan vastauksia käytäntöön.

Fariseukset ja saddukeukset

Kysyjät muodostivat merkillisen yhdistelmän perusasenteeltaan täysin vastakkaisesti Jumalan ilmoitukseen suhtautuvia ihmisiä. Fariseukset edustivat aikansa perinteistä ja perinnäissääntöihin sitoutuvaa uskonnollisuutta. He uskoivat Jumalaan, Pyhän Hengen työhön, enkeleihin, ruumiilliseen ylösnousemukseen ja hengelliseen todellisuuteen. Mutta kaiken tämän he olivat kätkenneet rituaalien ja perinteiden hautavaatteisiin. He panivat raskaita taakkoja ihmisten kannettavaksi, mutta eivät niihin itse sormellakaan koskeneet. Itse asiassa heidän opetuksensa voidaan tiivistää sanoihin: "Ellet noudata sitä, mitä Jumala ei ole käskenyt, et noudata myöskään sitä, minkä Hän on käskenyt."

Saddukeukset olivat taas aikansa järkeisuskoisia modernisteja. He eivät uskoneet henkiin, eivät enkeleihin eivätkä ylösnousemukseen. He kielsivät kaiken yliluonnollisen uskonnossaan. Heille uskonto oli pelkkää moraaliopetusta, jolle ihmisten tuli olla uskollisia ilman mitään ulkopuolista apua.

Nämä kaksi ryhmittymää pysyivät erossa toisistaan. Fariseukset halveksivat saddukeuksia ja näiden mielestä fariseukset olivat ajastaan jälkeen jääneitä fanaatikkoja, jotka eivät ymmärtäneet mitään heidän vapaamielisestä ja sivistyneestä elämänasenteestaan. On hämmästyttävää, miten nämä molemmat ryhmittymät liittoutuivat, kun he löysivät Jeesuksessa yhteisen vihollisen. Fariseusten mielestä Jeesus oli epäuskonnollinen, koska Hän hylkäsi heidän perinnäissääntönsä. Saddukeukset pitivät Jeesusta epä-älyllisenä ja irrationaalisenä, koska Hän pitäytyi hengelliseen todellisuuteen.

Hapatus tänäänkin vaaramme

Tekstimme jälkeen Jeesus varoitti opetuslapsiaan sekä fariseusten että saddukeusten opeista, jotka muodossa ja toisessa ovat halki vuosisatojen vaikuttaneet kristillisessäkin kirkossa ja elävät yhä tänäänkin vahvasti keskellämme. Molemmat asenteet tuhoavat

elävän uskon mahdollisuuden, vaikka näiden leirien piirissä puuhasteltaisiin kuinka paljon tahansa uskonnollisten kysymysten kimpussa.

Merkki taivaasta vai maan päältä

Mitä he siis pyysivät Jeesukselta? Merkkiä *taivaasta*. Fariseusten mielestä pahat henget ja väärät jumalat voisivat kyllä antaa merkkejä maan päällä. Siksi he eivät Jeesuksen parantamishmeitä tai ruokkimishmeitäkään noteeranneet miksikään muuksi kuin pimeyden voimista tulleiksi. Tämän heidän asenteensa Jeesus oli myös paljastanut kaikkein hirvittävimmäksi synniksi - synniksi Pyhää Henkeä vastaan, jota ei voi saada anteeksi. Nyt he siis vaativat merkkiä taivaasta, joka vasta riittäisi heille uskon perusteeksi. Vaatimuksensa esittäessään he olivat kuitenkin vakuuttuneet siitä, että Jeesus ei kykenisi mitään riittävän näyttävää merkkiä heille osoittamaan - sellaista, että koko taivas aukeaisi ja taivaasta löisi tuli maan päälle tai että aurinko pysähtyisi jne.

Saddukeukset taas eivät ihmeisiin uskoneet, joten hekin saattoivat kaikessa rauhassa yhtyä fariseusten vaatimukseen, koska he uskoivat, ettei Jeesus mihinkään sellaiseen kykenisi.

Jeesus olisi toki voinut marssittaa kysyjien eteen vaikka "kaksitoista legioonaa enkeleitä", mutta Hän tiesi, ettei se olisi Hänen kiusaajissaan uskoa synnyttänyt yhtä vähän kuin heidän aiemmin näkemänsäkään ihmeet. Jeesus ei suostu meidän uteliaisuutemme tyydyttäjäksi.

Jeesuksen totuuden mitta

Mutta Jeesus ei myöskään jätä väärällä mielellä kyseleviäkään vaille vastausta. Kun he olivat tulleet mittaamaan Jeesusta omista vääristyneistä käsityskannoistaan käsin, Jeesus ryhtyykin mittaamaan heitä totuudella. Jeesus osoitti, että sään ennustamisessa ja siis ulkoisissa asioissa heillä toimi kyllä arvostelukyky ihan hyvin, mutta he olivat täysin sokeita hengellisissä kysymyksissä. Jeesus osoitti, että maa ja taivas on kyllä täynnä merkkejä, mutta kukaan hengellisesti sokea ei niitä näe. Kysyjien sokeus oli siinä, että he elivät pahan ja avionrikkojasukupolven keskellä sen pahuudessa ja huoruudessa.

Pahuus asui kysyjien sydämessä ja se ilmeni hengellisenä huoruutena eli elävän Jumalan hylkäämisinä, vaikka Jumala oli aina ollut uskollinen rakkaudessaan kansaansa kohtaan. Pahuus näkyi myös uskottomuutena avioliitoissa ja perheiden pahoinvointina. Mekin elämme pahan ja avionrikkojasukupolven keskellä.

Sanan alla silmät avautuvat

Voidaksesi nähdä minkäänlaista merkkiä taivaasta Sinun on ensin suostuttava Jeesuksen pyhän sanan alle, joka paljastaa sinun pahuutesi ja uskottomuutesi elävää Jumalaa kohtaan. Synneistä kauhein on uskonnollinen kääntyminen itse luotujen jumalakuvien eli epäjumalien puoleen tapahtui se sitten perinteitä noudattaen tai luottamuksessa suuriin aivoihinsa. Ellei Jumalan sanan totuus saa tätä Sinun sydämesi hirvittävää tilaa paljastaa, et näe ainoatakaan Jumalan merkkiä, vaikka niitä olisi ympärilläsi kuinka paljon tahansa.

Joonaan merkki

Jeesus ei antanut pyydettyä merkkiä, mutta Hän lupasi antaa kuitenkin Joonan merkin. Joonan merkkiä ei annettu Israelille vaan pakanalliselle Niinivelle, kun kolme päivää meripedon kidassa ollut mies tuli ja julisti sille parannuksen sanomaa ja kaupunki teki parannuksen, kääntyi synneistään elävän Jumalan puoleen.

Jeesus tulisi käymään Golgatan tuskan ja kuoleman kautta ylösnousemuksen voittoon. Hän ilmestyisi ylösnousseena. Hänen voittonsa synnin, kuoleman ja Saatanan vallasta tulisi

tuomioksi niin perinnäissääntöjen noudattajille Hänen voittonsa tulisi tuomioksi ylösnousemuksen kieltäville järkeisuskaisille.

Ylösnoussut Jeesus on se merkki, jossa Jumalan kirkkaus ja armo ilmestyy pahalle ja avionrikkoneelle sukupolvelle. Se on parannuksen merkki. Ylösnoussut edessä parannukseen taipuvat saavat nähdä sen merkin, jonka varassa heidän uskonsa kestää.

Raamattu tiivistää asian näin: "Nyt Jumala tekee tiettäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus. Hän on näet säätänyt päivän, jona hän vanhurskaudessaan tuomitsee maailman, ja tuomarina on oleva mies, jonka hän on siihen määrännyt. Hän on antanut kaikille siitä varman todisteen herättämällä hänet kuolleista." (Apt. 17:30-31)

Ylösnousemus ja parannus

Uskolle ei siis tarjota tunteita varmuuden pohjaksi, ei myöskään näyttäviä kokemuksia tai ihmeitä, vaan lain sana, joka kipeästi paljastaa synnin, ja evankeliumin sana, jossa Ylösnoussut Kristus jakaa anteeksiantamustaan ja voittoaan kuoleman ja Saatanan vallasta.

Usko perustautuu siis ristin ja ylösnousemuksen Merkkiin, itse Jeesukseen. Mutta usko syntyy ja kasvaa ja säilyy vain suostumalla parannukseen, taipumalla totuuden sanan alle, jotta Jeesuksen veri voisi puhdistaa kaikesta synnistä. Päivittäinen syntien tunnustaminen ja Golgatan uhrivereen turvaaminen kuuluvat siksi uskossa vaeltamisen ytimeen. Ellei Ylösnoussut "Parannussaarnaaja" riitä sinun uskosi perustaksi, niin mikään muukaan ei riitä ja jäät loputtoman epävarmuuden valtaan. Mutta Kristuksen varassa saat nostaa rohkeasti pääsi, sillä "ei ole mitään kadotustuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa."

Rouva O:n parannus

Sain jokin aika sitten kirjeen noin 35-vuotiaalta rouvalta Ananin seurakunnasta Japanista. Hän mainitsi aluksi, että hän kotonaan oli joutunut kohtaamaan vastustusta uskolleen Jeesukseen, mutta jatkoi sitten, miten Vapahtajan rukoilemisesta oli tullut hänelle todellinen ilo, sillä nyt hän tunsu hänet, elävän Herran, jota saa rukoilla. Ennen buddhalaisenakin hän oli toki rukoillut paljon, mutta se oli ollut aina pelkkää huutoa tyhjyyteen. Mutta miten hän oli päässyt tähän?

Hän kävi aikanaa kristillisen yliopiston, ja sai käsiinsä Raamatun. Siellä hän kuitenkin pyrki johdonmukaisesti välttämään kaikkea kristillistä vaikutusta, vaikka tutustuikin joihinkin kristittyihin. Kymmenen vuotta myöhemmin silloin saadut vaikutteet autoivat häntä tulemaan vasta valmistuneen Ananin kirkon ruoanlaittopiiriin opiskelemaan eksoottista suomalaista leivontaa ja samalla myös Jumalan sanaa. Niin jatkui parisen vuotta. Aina kun evankeliumia julistettiin, hän kuunteli sivullisen asenteella:

"Olen buddhalainen, ei Raamattu kuulu minulle. Voisiko Jumalaa todellakaan olla olemassa?"

Mutta sitten Herra tarttui kouriintuntuvasti hänen elämäänsä. Hänen isälleen tuli vaikeuksia, hänen miehensä isä kuoli auto-onnettomuudessa ja lopulta hän itsekin ajoi kolarin, jossa mopoilija loukkaantui onneksi lievästi. Viimeksimainuttu asia pani kuitenkin hänen sydämensä rauhan sekaisin. Hän alkoi tosissaan kysellä, voisiko Raamattu sittenkin olla totta. Mutta aina hän törmäsi samanlaisiin epäilyihin.

Kun rouva O kuitenkin oli toistuvasti kuullut, että jos me tunnustamme syntimme, on Jumala uskollinen ja vanhurskas, niin että Hän Jeesuksen veren tähden antaa meille kaikki synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä, hän tuli siihen lopputulokseen, että hänenkin tulisi tehdä parannus. Ei riittäisi, että hänelle yhtenä kauniina päivänä asiat

ikäänkuin selviäisivät. Hänen itsensä täytyisi tunnustaa sydämen syvyyksiin kätkeytynyt synnit. Ja niin hän tuli kirkollemme ja alkoi kertoa:

"Minulla on asioita, joista olen tehnyt lujan päätöksen, että niiden kanssa menen hautaan. Kukaan ei koskaan saa näistä mitään tietää. Mutta tässä ne nyt kuitenkin ovat."

Niin hän jakoi sydämensä raskaat ja todelliset synnit. Sain julistaa hänelle, että Jeesuksen nimessä ja veressä hänen kaikki syntinsä olivat anteeksi annetut. Ja niin hän palasi kotiinsa. Jonkun päivän kuluttua hän tuli taas kirkkoon johonkin tilaisuuteen ja saatoin havaita, että hänen kasvojensa ilme oli muuttunut. Niistä loisti valoisuus. Pari viikkoa myöhemmin hän kertoi rukouspiirissä muille, että nyt hän ymmärtää, että Jumala todella elää ja että hän on pelastunut, vaikka hän vielä syntejä tunnustaessaankin oli ajatellut:

"Mahtaako tästä olla mitään hyötyä."

Jumalan sana alkoi sen jälkeä avautua hänelle ja Jeesus tuli läheiseksi todellisuudeksi.

Entä Sinä?

Miten on Sinun laitasi? Oletko jo päässyt henkilökohtaiseen Jeesuksen tuntemiseen. Jeesus on antanut Sinuakin varten Joonaan merkin. Käy Hänen edessään parannukseen. Tuo syntisi ja laiminlyöntisi Hänen totuutensa valoon. Hän haluaa antaa Sinulle anteeksi, elämän ja vapauden.

Jos Jumalan Sanan tutkivan miekan osuessa sydämeesi, et voi olla taipumatta parannukseen, olet jo uskossa ja Kristus asuu Sinussa. Mutta muista, että pelastuksesi varmuus ei perustu siihen, kuinka hyvin olet vaeltanut Herran omana vaan Joonan merkkiin. Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus on tae siitä, että voit turvallisesti jättää itsesi niin elämässä kuin kuolemassa Vapahtajan käsiin.